

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2016.

JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Tamara Moslavac Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2016.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja predstaviti ćemo Južnopacifičku diviziju koja obuhvaća Australiju, Novi Zeland, otočne države Fidži, Papua Novu Gvineju, Pitcairn, Samou, Salomonske Otoke, Tongu, Vanuatu i druge.

U ovoj diviziji živi više od 38 milijuna ljudi, među kojima je i 424.000 adventista. To predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 89 osoba. Većina adventista živi u manjim otočnim državama. U Australiji i Novom Zelandu odnos je 1:400 ljudi.

Jedan od najvažnijih projekata dara trinaeste subote u ovom tromjesečju je doseganje sekularnih ljudi koji žive na Novom Zelandu pomoću praktičnih obiteljskih i zdravstvenih programa koji se emitiraju na novoosnovanom lokalnom televizijskom kanalu "Hope".

Drugi projekt odnosi se na djelovanje među stanovništvom na otoku Fidži pomoću obiteljskog wellness-centra u Suvi. Prema podacima dobivenim od Ministarstva zdravlja na Fidžiju, u ovoj zemlji postoji velika zabrinutost jer dobar dio stanovništva boluje od dijabetesa. U ovom obiteljskom wellness-centru održavat će se tečajevi zdravog kuhanja, organizirat će se tjelovježba i različite radionice, kao i druge aktivnosti namijenjene građanstvu.

Na kraju, dječji projekt u ovom tromjesečju omogućit će rad dječjeg učeničkog centra poznatijeg pod imenom "Sklonište za jaganjce" koji će moći primiti veći broj djece s cijelog otoka. Ta djeca nemaju drugi prostor za subotnju školu i druge sastanke, osim pod vedrim nebom ili pod nekim drvetom.

Očekuju vas uzbudljiva iskustva iz ove divizije. Radujem se što ću s vama i članovima vaše subotnje škole moći podijeliti ova iskustva. Ohrabrujem vas da istražujete i obožavate svoje programe koristeći video-priče iz našeg pratećeg misijskog DVD-a koji možete besplatno skinuti s interneta na adresi: www.adventistmission.org/videos ili pronaći na stranici www.adventisti.hr.

Hvala vam što ste posvećeni poslanju Kršćanske adventističke crkve i što pomažete da se članovi vaših subotnjoskolskih razreda upoznaju s duhovnom braćom i sestrama iz cijelog svijeta.

Želim vam obilje Božjih blagoslova,

Gina Wahlen, urednica

Misijski izazovi

Ovog tromjesečja darovi trinaeste subote pomoći će:

- Emitiranje programa na novom televizijskom kanalu "Hope" na Novom Zelandu;
- Izgradnju obiteljskog wellness-centra na Fidžiju;
- Dječji projekt: Izgradnja 28 dječjih učeničkih centara, takozvanih "skloništa za jaganjce" na Papua Novoj Gvineji, u Transpacifičkoj uniji i Novoj Kaledoniji.

Više: www.AdventistMission.org

2. travnja 2016.
“To si ti” (1)
Vanuatu

Jean-Pierre potječe iz obitelji koja ima duboke korijene u Prezbiterijanskoj crkvi. Misionari su u njegovu selo došli 1845. godine, i nekoliko godina kasnije sagrađena je crkva, prva na otoku. Jean-Pierreov djed bio je misionar na 1.600 kilometara udaljenom otoku Futuna. Sve što je Jean-Pierre ikada znao o vjeri potjecalo je iz Prezbiterijanske crkve. Kad je odrastao, postao je starješina u svojoj mjesnoj crkvi.

A onda se jednog dana cjelokupni Jean-Pierreov svijet promijenio. Dok je radio u hotelijerstvu na otoku Vanuatu, upoznao je Lanu. Kad se to dvoje mladih malo bolje upoznao, Jean-Pierre je saznao da je Lana vjernica Kršćanske adventističke crkve. Ova spoznaja je za Jean-Pierrea bilo iznenađujuća, posebno zbog činjenice da je Lana u crkvu odlazila subotom.

Iako su se odlučili vjenčati, u njihovom domu trajala je ogorčena duhovna borba. “Kad bi došla subota, ja bih se tiho iskrao iz doma ne praveći buku. Kad bi osvanula nedjelja, Lana je napuštala naš zajednički dom.”

Jean-Pierre je nastavio svoj duhovni put u Prezbiterijanskoj crkvi u kojoj bi redovno propovijedao za vrijeme nedjeljnih bogoslužja.

Jean-Pierre i Lana imali su tri sina, ali su i dalje vodili svoje odvojene duhovne živote. Dječaci bi odlazili s majkom na subotnja bogoslužja, a Jean-Pierre ih je nastavljao voditi u svoju crkvu na nedjeljne službe. Međutim, u domu je postojao sve veći pritisak koji su svi osjećali.

Otvoreni prozor

“Zatim se otvorio novi prozor. Moja supruga se prijavila i upisala u Adventistički nakladnički centar, danas poznatiji pod nazivom Nakladnički centar Nada, i ubrzo je postala menadžerica. Na moj radni stol na kojem sam pripremao svoja bogoslužja stavljala je neke časopise. Časopisi su mi se doista dopadali i smatrao sam da su mi vrlo korisni za pripremu propovijedi. Nisam ni primijetio da sam na taj način već krčio i pripremao jedan novi put.

Kad god bi bilo organizirano neko svečano bogoslužje u Adventističkoj crkvi, moja supruga bi me pozivala. Tako sam dolazio i prisustvovao službama, iako sam bio starješina u Prezbiterijanskoj crkvi. Bogoslužja su mi se sviđala, ali osjećao sam da postoji neka prepreka koja me sprečava da im se u potpunosti posvetim. U našem domu postojali su subotnje bogoslužje i nedjelja. Osjećao sam da nešto nije u redu i želio sam pronaći što je to točno.”

Prije nego što je konačno pronašao odgovor, Jean-Pierre se neko vrijeme suočavao s pitanjem subote ili nedjelje.

Evangelizacija

Tijekom 2014. godine, kao dio evandeoske inicijative i misije u gradovima, u Port Vili, glavnom gradu Vanuatua, održavala su se predavanja. Program nazvan “PV14” bio je usmjeren na ljude u gradu i prigradskim naseljima. Odbor je izabrao Jean-Pierrea da dovozi i odvozi ljude koji bi došli na predavanja. To je značilo da je Jean-Pierre svake večeri bio prisutan na predavanjima. Tijekom prva dva tjedna Jean-Pierre je bio više zauzet prijevozom ljudi nego temama predavanja. Za vrijeme trećeg tjedna nešto je privuklo njegovu pozornost.

"To si ti!"

"Sjedio sam i promatrao veliki ekran. Slušao sam kako pastor Jean-Noel propovijeda o suboti, toj bolnoj temi koja me je tako dugo opsjedala. Dok sam slušao predavanja i provjeravao biblijske retke, bio sam sve uvjereniji da je govornik u pravu.

A onda je pastor odjednom pogledao u mom smjeru i rekao: 'To si ti!' Osvrnuo sam se kako bih vidio na koga se odnose pastоровe riječi. Međutim, nije bilo nikoga. Pastor je još jednom ponovio i upro pogled u mene: 'To si ti! Ti, kojega gledam!'

Zanemarivao sam ga praveći se da to nisam ja. Nisam smio podignuti pogled i pogledati u njegovom smjeru. Kad sam prikupio dovoljno hrabrosti i pogledao pastora u oči, ponovio je: 'Danas: To si ti!' Sa suzama i iznenađenjem u očima, rekao sam: 'Da, to sam ja.'

Iako mi nije baš jasno kako i zašto, te večeri sam odlučio pokušati svetkovati subotu onako kako je zapisano u Bibliji. Nakon što sam donio tu odluku, osjetio sam veliko olakšanje i mir u srcu. Više nisam osjećao onu unutaraju borbu. Znao sam da sam donio pravu odluku. Ubrzo sam bio kršten u Adventističkoj crkvi. Ovo moje iskustvo na neki me je način podsjetilo na iskustvo koje je Zakej doživio kad ga je Isus pogledao ravno u oči i pozvao ga po imenu dok je Zakej bio na drvetu."

(Nastavak slijedi)

Misijski izazovi

- Vanuatu je dio Transpacifičke unije.
- Transpacifička unija sastoji se od mnogobrojnih otočnih država među kojima su Američka Samoa, Fidži, Kiribati, Nauru, Niue, Samoa, Salomonski Otoci, Tokelau, Tonga, Tuvalu i Vanuatu.
- Misija u Vanuatu osnovana je 1912. godine.
- U Vanuatu je trenutno aktivno 85 crkava i 130 skupina s ukupno 21.354 adventičkih kršćana.

9. travnja 2016.
"To si ti!" (2)

Vanuatu

Dosadašnji tijek priče: Jean-Pierre potječe iz dobrostojeće presbiterijanske obitelji. Bio je starješina u svojoj crkvi. Međutim, kada se ujenčao s Lanom, vjernicom Kršćanske adventističke crkve, u njegovom domu nastao je sukob u vezi sa subotom i nedjeljom, tako da su supružnici godinama živjeli odvojenim duhovnim životima. Međutim, kad je Jean-Pierre dobio poziv da organizira prijevoz ljudi iz sela u grad kako bi mogli pohađati niz evanđeoskih predavanja, prihvatio je izazov i osobno prisustvovao svakom predavanju. Tijekom trećeg tjedna predavanja odlučio je prihvatiti vijest o suboti i izrazio je želju da se krsti.

“U petak sam za vrijeme ručka rekao svojoj supruzi za odluku koju sam donio. Samo sam joj rekao: ‘Sutra se krštavam!’ Plakala je od sreće jer su njezine molitve bile uslišene. Bio sam sretan i spokojan.

Nakon što sam vijest objavio svojoj supruzi, otišao sam licem u lice porazgovarati sa svojim pastorom, koji mi je bio i ujak. Rekao sam mu:

‘Mi ćemo uvijek biti obitelj, ti ćeš uvijek biti moj ujak. Međutim, postoji nešto što bih ti želio reći, i važno je da ti to osobno kažem.’

Sjeo je za stol, preko puta mene, i tada sam rekao: ‘Smatram da je vrijeme da ti kažem za subotu i za mir koji osjećam u sebi.’ Mislim da je znao što ću mu reći. ‘Danas je petak, sutra ću se krstiti i postat ću svetkovatelj subote.’ Slušao me je bez ikakve primjedbe. Zatim je ustao sa stolice i glasno rekao gledajući me u oči: ‘Donio si pravu odluku.’

Zamalo nisam mogao vjerovati vlastitim ušima” Stajao sam s pastorom Prezbitarijanske crkve koji mi je rekao da sam donio dobru odluku da svetkujem subotu kao što to čine adventisti!? Zahvalio sam mu srdačnim zagrljajem.

Želio sam ovu vijest podijeliti sa svojim kolegama, drugima starješinama i vjernicima s kojima sam bio blizak. Rekao sam im isto što i svojem ujaku, ali mi nisu vjerovali. Sljedećeg dana došli su prisustvovati mojem krštenju. Kad su me ugledali, rekli su: ‘To je on!’ Svi su ostali bez riječi.

Nakon krštenja otišao sam u posjet prezbitarijanskim starješinama i opisao im svoju unutrašnju borbu oko subote. Objasnio sam im kako je na mene djelovao evanđeoski niz ‘PV14’ i kako se više ne želim opirati biblijskoj istini. Pozvao sam ih da mi se pridruže.”

Pozvan na odborsku sjednicu

Nakon krštenja odbor Prezbitarijanske crkve se zbog mene sastajao tri puta. Svaki put su mi postavljali pitanja govoreći mi da trebam napustiti Adventističku crkvu. Nakon trećeg sastanka rekao sam: ‘Ovo je posljednji put da vam svjedočim ovako na odboru. Vjerujte mi da sam se godinama mučio i tražio istinu, a sad kad sam je pronašao, donio sam konačnu odluku koju ću držati dok Isus ne dođe.’

Držao sam Bibliju u rukama i rekao: ‘Ovo je ista ona Knjiga koju i vi čitate i proučavate. Pozivam svakoga od vas da dublje istražuje, kao što sam ja činio. Isus nam u Evanđelju po Ivanu 14,15 kaže: ‘Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi.’

Biblija to iznosi tako jednostavno. Problem je bio u tome što ranije nisam bio spreman poslušati ove riječi i primijeniti ih u svojem životu. Sad, kad sam odlučio, osjećam mir u srcu i slobodan sam jer sam našao istinu!’

Uvjeravao sam ih da je put kojim sam pošao ispravan. Isus neće iznevjeriti, On je doista ovdje prisutan. Još nije kasno da donesu svoje odluke.”

Jedan od starješina bio je pokrenut Jean-Pierreovim svjedočenjem i kasnije se i on krstio u Adventističkoj crkvi.

Napasati jaganjce

Danas Jean-Pierre i njegova supruga u svojem domu oduševljeno održavaju dječju subotnju školu poznatiju pod nazivom "Sklonište za jaganjce". Njihov dom se svake srijede pretvara u crkvu namijenjenu djeci. Petkom se u njihovom domu upriličuje bogoslužje za zajednički početak subote. I subotnje jutarnje bogoslužje održava se u njihovom domu, kao i popodnevna bogoslužja namijenjena izviđačima. Jean-Pierre i njegova obitelj ne samo da duhovno hrane svoju braću i sestre, već im pripremaju i tjelesnu hranu. Oko trideset osoba subotom prisustvuje glavnoj službi. Djelovanjem Jean-Pierreove obiteljske crkve kršteno je već pet osoba.

"To je nešto najbolje što mi se moglo dogoditi", kaže Jean-Pierre. "Odgovorio sam na poziv i primio sam prekrasne blagoslove. Slobodno mogu izjaviti da se ne kajem zbog odluke koju sam donio u svojem životu. Sada više ne postoji prepreka u našim obiteljskim, a niti duhovnim odnosima. Svi smo zajedno vrlo blagoslovljeni."

Jedan od projekata podržanih darovima trinaeste subote ovog tromjesečja je izgradnja *Skloništa za jaganjce* na otoci- ma južnog Pacifika, poput Vanuatua. Hvala vam što ćete veliku- dušno priložiti svoje darove.

Misijski izazovi

- Riječ "Vanuatu" znači "Vječna zemlja".
- Vanuatu je bio nazivan Novi Hibridi, iako je 1980. godine stekao nezavisnost.
- Država Vanuatu sastoji se od 83 odvojena otoka i nalazi se između Fidžija i Nove Kaledonije, oko 2.253 kilometara istočno od Australije.

16. travnja 2016.
Staklena crkva (1)
Fidži

Fidži je jedna od otočnih država. U glavnom gradu Suvi nalazi se nekoliko međunarodnih ustanova za visoko obrazovanje, kao što su sveučilište, medicinska škola i tehnička škola. Ove škole pohađaju najbolji učenici iz cijelog Južnog Pacifika.

Oko 500 adventističkih učenika pohađa ove škole. Oni stječu obrazovanje i iskustvo koje će poslije prenositi u svojim zemljama. Međutim, donedavno nije postojala Adventistička crkva u kojoj bi ti mladi ljudi mogli proslavljati Boga i u koju bi mogli pozivati svoje prijatelje na zajednička proučavanja i druženja.

Skupina vjernika mjesne crkve iznajmljuje sveučilišnu dvoranu u kojoj se odvijaju programi i bogoslužja. Međutim, zbog velikog priljeva studenata, nastava se u velikoj dvorani održava i subotom, tako da adventisti nemaju odgovarajuću prostoriju za održavanje svojih predavanja i subotnjih bogoslužja. Mnogima ovaj problem predstavlja veliku prepreku, tako da su prestali dolaziti u crkvu.

Međutim, zahvaljujući vašoj velikodušnoj podršci preko dara trinaeste subote, ovo se polako mijenja. Ovo je priča o tome kako je nastao čudesni Pacifički tercijalni evanđeoski centar.

Najvažnija prednost

Kad je pastor Joe Talemaitoga stigao na Fidži kao novi misionarski kapelan za mlade u Suvi, rečeno mu je da je njegova najvažnija dužnost osnivanje crkve i evanđeoskog sre-

dišta, koji će služiti mnoštvu mladih ljudi koji pohađaju Sveučilište u Južnom Pacifiku i okolne obrazovne ustanove.

Na raspolaganju su bila određena novčana sredstva, ali na otoku na kojem je zemljište prava premija, posebno u glavnom gradu Suvi, crkveni vođe nisu mogli pronaći nešto odgovarajuće u blizini sveučilišta.

Sastanak

Jedne večeri pastor Joe i ostali misijski vođe sastali su se u jednoj učionici na sveučilištu kako bi sagledali moguće opcije za crkvu. Nijedna od ponuđenih mogućnosti nije bila idealna, ali je skupina na kraju sastanka izglasala da se kupi zemljište koje je od sveučilišta bilo udaljeno otprilike dva kilometra.

Negdje oko deset sati navečer, nakon sastanka, skupina mladih išla je ulicom, kad se ispred njih zaustavio automobil iz kojeg je neki čovjek hitro izašao i krenuo prema obližnjoj kući. Na vrata te kuće objesio je natpis "Na prodaju — hitno". Shvativši da je ovo možda odgovor na njihove molitve, odlučili su svojem pastoru reći za ovu kuću.

Idealno gradilište

U 7.30 sati sljedećeg jutra zazvonio je telefon pastora Joea. U 8.00 sati pastor Joe je pozvao vlasnika kuće koja se prodavala a nalazila se pored samog sveučilišta.

Odmah po završetku poziva pastor Joe je otišao pogledati kuću i zemljište. Bilo je savršeno. Kuća se nalazila blizu sveučilišta, točno preko puta najvećeg kina na otoku i trgovačkog centra.

Pastor nije mogao zamisliti bolje mjesto. Još je jednom nazvao vlasnika kuće i rekao mu da se zanima za kupnju kuće i zemljišta.

"Ubrzo nakon toga upoznao sam gospodina s kojim sam razgovarao. Predstavio sam se i rekao mu da se jako zani-

mamo za njegovu kuću i zemljište te da njegovu kuću želimo pretvoriti u molitveni dom i centar za mlade.”

Tople uspomene

Dok je govorio, pastor je primijetio kako se niz čovjekovo lice počinju kotrljati suze. “Dok ste vi pričali o ovom, ja sam se sjetio onoga što sam naučio u adventističkoj osnovnoj školi u Suvi. Moja majka školovala me je u toj školi. Sjećam se biblijskih pouka i zborskog pjevanja”, rekao je čovjek.

Očito je adventističko obrazovanje ostavilo dobar utjecaj na ovog čovjeka. “Pozvat ću svojeg zastupnika za nekretnine kako bismo se dogovorili oko svega”, izjavio je čovjek.

Nedugo zatim, čovjek indijskog podrijetla ušao je u prostoriju. Vidjevši pastora Joea, rekao je: “Pa ja Vas poznajem! Prije nekoliko godina jedna djevojka s kojom sam radio, adventistica, pozvala me je da dođem i prisustvujem jednom subotnjem bogoslužju u adventističkoj crkvi Tamavua. Kad sam došao u crkvu, Vi ste me dočekali i pozdravili na ulazu, a kasnije ste i propovijedali.”

Pastor je tiho zahvalio Bogu što je tog dana ta djevojka u crkvu dovela svojega kolegu.

Drukčiji ulog

“Dakle, želite li kupiti ovu kuću i zemljište?” upitao je još jednom vlasnik.

“Da, želimo ovu kuću i zemljište pretvoriti u crkvu”, odgovorio je pastor Joe.

“Ne želite je preprodati po većoj cijeni?”

“Ne! Ne želimo sudjelovati u bilo kakvim ulaganjima sa svrhom novčane zarade. Želimo ulagati u mlade ljude.”

“Kao i svakom Indijcu, i meni je drago što će se neka kuća i zemljište koristiti u vjerske svrhe. Kao što smo se lijepo dogovorili, imate 48 sati da priložite predujam od 10%, i kuća sa zemljištem postat će vaša.”

“Neće biti poteškoća, imamo dovoljno novca u banci”, pomislio je pastor Joe.

(Nastavit će se.)

Misijski izazovi

- Misija Kršćanske adventističke crkve na Fidžiju osnovana je 1889. godine.
- Na Fidžiju postoji 159 crkava i 101 skupina vjernika.
- Na kraju 2014. godine na Fidžiju je bilo 24.732 adventista.
- Polovica stanovništva Fidžija etnički su Fidžijci, a druga polovica je indijskog podrijetla. Dok se etnički Fidžijci smatraju kršćanima, među Indijcima ima vrlo malo kršćana.

23. travnja 2016.
Staklena crkva (2)
Fidži

Dosadašnji tijek iskustva: Kad je pastor Joe Talemaitoga otpočeo svoj posao kao novi kapelan u Odjelu mladih Kršćanske adventističke crkve u Suvi na Fidžiju, rečeno mu je da je njegova najvažnija zadaća osnivanje crkve i evanđeoskog središta koji bi služili mnogobrojnim studentima koji pohađaju Sveučilište u Južnom Pacifiku i okolne obrazovne institucije. Bog je vodio pastora Joea da u neočekivanim okolnostima upozna vlasnika kuće koja se prodavala. Kuća se nalazila na idealnom mjestu za novu crkvu i središte za mlade.

Kad je pastor Joe razgovarao s ljudima iz crkvenog financijskog odbora, ljudi su o mogućnosti kupovine tog zemljišta govorili s pomiješanim osjećajima. Neki su izjavljivali da je odbor već donio odluku koje će zemljište kupiti. Ipak, odlučili su se susresti s pastorom u trinaest sati ispred kuće koja se nalazila na samo dvije minute od sveučilišta, u samom središtu grada.

Dok su ulazili u dvorište kuće, pastor Joe rekao je skupini svojih kolega: “Ja vjerujem da Bog vodi ovaj projekt. Osobno sam uvjeren da je ovo pravo imanje na pravom mjestu za našu buduću crkvu, jer ne trebamo ostati skriveni od svijeta.”

Nakon razgledavanja kuće i zemljišta, odlučeno je da se krene u ostvarenje kupnje te kuće. Znak na kojem je pisalo “Na prodaju — hitno” skinut je s vrata jer je Kršćanska adventistička crkva postala vlasnik zemljišta za manje od dva deset i četiri sata.

Mnogobrojne prepreke

Kupnja tog zemljišta bila je samo jedna od mnogobrojnih prepreka koje je ova skupina vjernika morala prebroditi prije nego što je Pacifički evanđeoski centar (PTEC) postao stvarnost.

Sljedeći izazov s kojim se Crkva suočavala bila je sama izgradnja crkvene zgrade. Ova skupina vjernih ljudi ubrzo je shvatila da je bolje da se izgradi potpuno nova zgrada, nego da se prepravlja stara kuća. To je značilo da treba dobiti dozvolu za izgradnju iz gradske urbanističke uprave. Kad je skupina predstavila svoj prijedlog, članovi gradskog odbora su bili zadivljeni.

“Kako ste kupili ovo zemljište u samom središtu grada? Je li to bilo imanje nekog vašeg vjernika? Znete li da ćete biti u samom središtu i da će tisuće ljudi danonoćno prolaziti pored vas?”

“Ne”, odgovorio je pastor Joe. Međutim, Bog je znao. Zato je i naveo bivšeg vlasnika da objesi natpis o prodaji na vrata svoje kuće u deset sati navečer, a naše mlade da prolaze tom ulicom i vide natpis. Sljedeći korak bilo je dobivanje odobrenja za izgradnju od okolnih susjeda. Cjelokupno susjedstvo složilo se sa zamisli o izgradnji nove adventističke crkve. Samo je obližnja mjesna katolička crkva, koja je sljedećih osam mjeseci izbjegavala bilo kakav dodir s adventistima, bila protiv, jer je njezino vodstvo smatralo da samo oni imaju pravo posjedovati crkvu u središtu grada.

“Ne, ne želimo pregovarati s adventistima!” Tako bi se završio svaki pokušaj razgovora s katoličkim svećenicima.

U međuvremenu su neki ulagači pastoru Joeu nudili čak dvostruko više novca da proda to imanje, ali uvijek bi dobili isti odgovor: “Ne, ovo imanje je Bog želio za svoju crkvu. On će se pobrinuti oko svih papira te za izgradnju svoje crkve.”

Nakon osam mjeseci odbijanja razgovora, došao je i dan u kojem vrata katoličke crkve više nisu bila zatvorena za adventiste. Tada je svećenik katoličke crkve iskreno rekao: “Naše

vođe mogle su biti barem upola tako odlučne kao što ste bili vi i kupiti to imanje za našu crkvu, ali vaša odlučnost i upornost vam se na kraju isplatila.”

Adventisti su konačno dobili i odobrenje vodstva Katoličke crkve i gradski odbor dao je toliko očekivanu dozvolu za izgradnju.

Pastor Joe je željno krenuo u izbor arhitektonskog plana za buduću crkvu te je odabrao suvremen nacrt s prozorima na svim stranama građevine. “Kad ljudi izađu iz trgovačkog centra ili kina, trebaju vidjeti crkvu. Nadamo se da će u ovoj suvremenoj građevini upoznati Isusa.”

Danas više od tri stotine studenata i drugih ljudi proslavlja Boga u Pacifičkom evanđeoskom centru. Kako je samo minutu udaljena od samog gradskog središta, crkva je postala mjesto okupljanja mnogih mladih ljudi — kako tijekom tjedna, tako i u subotnjem danu. Ova suvremena staklena crkva doista sja svima koji prođu pored nje. Njezinu web-stranicu možete posjetiti na <http://ptec.adventist.org.fj>.

Misijski izazovi

- Fidži je država koja se prostire na više od 330 otoka, od kojih je samo jedna trećina nastanjena.
- Fidži je bio britanska kolonija 96 godina. Stekao je neovisnost 1970. godine.
- Fidži ima 902.335 stanovnika. Većina stanovništva živi na dva najveća otoka, Viti Levu i Vanua Levu.
- Na Fidžiju godišnje padne 180 centimetara kiše po kvadratnom metru.
- Prosječna temperatura zraka kreće se između ugodnih 20°C i 32°C.

30. travnja 2016.

“Dakle, ovo je subota!”

Rotuma/Fidži

Ian Rigamoto i njegova supruga Lavinia rođeni su u metodističkim obiteljima na malom otoku Rotuma, koji pripada Fidžiju i ima svoj jezik i svoju kulturu. Kao i mnogi Rotumanci, ovaj bračni par se preselio u Suvu, glavni grad Fidžija.

Ian i Lavinia su ondje aktivno sudjelovali u radu Metodističke crkve odgajajući svoje kćeri Rozlyn i Rosemary u kršćanskom duhu. Ovaj bračni par čeznuo je za dubljim poznavanjem Svetog pisma.

Jednog dana Ian je otišao u neki video-klub u Suvi i tamo pronašao niz DVD-ova koji su govorili o biblijskim proročanstvima, a iznosio ih je poznati adventistički pastor Doug Batchelor.

Nakon što je odgledala cjelokupni niz predavanja, ta obitelj bila je uvjerenjena da je subota pravi biblijski dan odmora. “Nikome nismo ništa govorili, iako smo bili uvjereni da u Metodističkoj crkvi slavimo pogrešan dan. Ako je subota doista Božji dan, moramo nešto poduzeti”, smatrala je Lavinia.

Duboko u srcu

“Duboko u svojem srcu znali smo da je svetkovanje nedjelje pogrešno. Naše srce govorilo nam je nešto drugo. Za vrijeme naših obiteljskih bogoslužja pitanje oko subote i nedjelje uvijek bi isplivalo na površinu. Ianov otac živio je s nama, tako da ga nismo željeli povrijediti ili razočarati”, prisjeća se Lavinia.

Ian, Lavinia i njihova kći Rozlyn nastavili su posjećivati Metodističku crkvu, ali mlađa kći Rosemary počela je odlaziti u Adventističku crkvu. Često bi u razgovorima podsjeća-

la svoje roditelje na istinu o suboti. Ova se obitelj u sljedećih pet godina suočavala sa svojim unutrašnjim borbama moleći se i posteci, tražeći od Boga da im pokaže pravi put.

Teška vremena

A onda su se počele gomilati neke neočekivane neprilike.

“Kako se nismo približavali Bogu, On je pokrenuo događaje. Prolazili smo kroz teška vremena. Izgubili smo kuću u kojoj smo živjeli i morali smo postati podstanari. One noći u kojoj smo izgubili kuću rekao sam Laviniji da nam Bog pokušava nešto priopćiti. Mi smo išli lakšim putem, ali Bog nas je osvjedočavao u svoju silu i moć. Pripremao nas je za odlazak u Adventističku crkvu, ali mi to tada nismo shvaćali.”

Nekoliko dana nakon toga metodistički pastor odlučio je da neki vjernici više ne mogu sudjelovati i služiti u svojim službama. U to je uključio i Iana kao đakona. Lavinia je ispričala: “Plakala sam za vrijeme cijelog bogoslužja, a onda sam samu sebe upitala: ‘Zašto plačeš, Lavinia? Pa zar se nismo molili Bogu da nas On vodi i postili za to? Možda je ovo bio način da nas On pokrene.’”

Kucanje na vrata

Nakon kraćeg vremena netko je pokucao na vrata obitelji Rigamoto. Bila je to gospođa po imenu Theresa i bila je adventistica. Upitala je žele li dublje proučavati Bibliju i upisati se u Dopisnu biblijsku školu. Da! Željeli su bolje i potpunije upoznati Bibliju. “Mogla sam primijetiti da moj suprug pokušava učiniti prvi korak, ali njegov otac je još uvijek bio s nama, tako da smo se nastavili moliti da nam Gospodin pomogne da pronađemo pravi put.”

A onda se jednog dana Ianov otac zaželio vratiti u Rotumu. Obitelj Rigamoto platila je njegovu avionsku kartu za rodni otok.

I baš kada su se Lavinia i Ian pripremali početi slobodno svetkovati subotu, metodistički vrhovni starješina vidio je Iana u nekoj trgovini i pozvao ga da tog petka propovijeda u Metodističkoj crkvi. Bio je to uskršnji petak. Ian je u sebi doživio sukob i dvoumio se oko toga što bi trebao učiniti.

“Sada je vrijeme!”

Te večeri gospođa Theresa došla je na proćavanje lekcija Dopsne biblijske škole. Tema je govorila o kraju vremena milosti. Osjećajući da ga Bog poziva, Ian je odgovorio Theresi: “Kad u petak održim propovijed, doći ću.” Međutim, nešto iznutra govorilo mu je: *Sada je pravi trenutak, ne čekaj!*

Ian se cijele noći suoćavao s mislima i sljedećeg jutra bio je potpuno miran. Nakon obiteljskog jutarnjeg bogoslužja rekao je svojim ukućanima: “Danas ću poslije posla otići u Metodističku crkvu. Zahvalit ću im i izjasniti se da želim ići u Kršćansku adventističku crkvu.”

Te večeri Ian je učinio onako kako je i rekao. Glavni starješina Metodističke crkve ostao je bez riječi na nekih pet minuta, a zatim je rekao: “Nešto vam se sigurno dogodilo kada ste odlučili otići.”

“Ne, ništa”, odgovorio je Ian. “Molili smo se i postili tražeći od Boga istinu. Tražili smo da nam pokaže svoju volju i da nam pomogne. Zato sada odlazimo.”

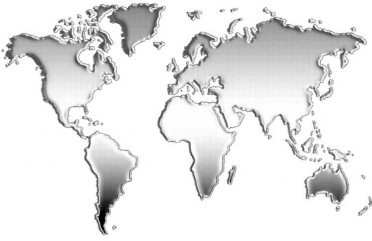
Pronalaženje mira

Te prve subote Ian, Lavinia i Rozlyn pridružili su se Rosemary na bogoslužju u Adventističkoj crkvi. Ubrzo su bili kršćeni te su istodobno u svojem domu počeli sazivati okupljanja i proućavanja osnovnih biblijskih istina za svoje prijatelje i susjede. “Od prvog trenutka kad sam kroćio u Adventističku crkvu osjetio sam mir i spokoj kakav nikada do tada nisam osjetio u svojem životu. Radujem se svakom proućavanju Biblije u našem domu ili u crkvi jer sam žedan Božje riječi.”

“Moja šira obitelj ne odobrava moje novo shvaćanje religije. Pa ipak, od prve subote u Adventističkoj crkvi znala sam da je to ono pravo, ono što Biblija naziva odmorom Gospodnjim, pravom subotom”, smatra Lavinia.

Misijski izazovi

- Rotuma se nalazi oko 650 kilometara od Suve na Fidžiju.
- Otok Rotuma ima površinu od samo 45 km i nešto više od 2.000 otočana.
- 85% Rotumanaca glasalo je protiv otvaranja svojeg otoka za organizirani turizam.
- Oko 10.000 Rotumanaca živi na glavnom otoku na Fidžiju, na Novom Zelandu ili u Australiji.

7. svibnja 2016. Spašena od đavla Nova Kaledonija

Misija Kršćanske adventističke crkve u Kaledoniji jedna je od najizazovnijih misija u Južnopacifičkoj diviziji. U ovom području nalaze se Pinesov otok, otoci Loyalty, Nova Kaledonija te otoci Wallis i Futuna. Na ovim otocima živi nešto više od 280.000 stanovnika, od kojih je 919 adventista koji proslavljaju Boga u šest crkava.

Pastor Felix Wadrobot predsjednik je misije Kršćanske adventističke crkve u Novoj Kaledoniji. On opisuje predivno iskustvo koje se dogodilo tijekom trajanja niza evangelizacija održanih u travnju 2015. godine u Novoj Kaledoniji.

Velika čuda

Nikada ranije nismo imali toliko krštenja. Gospodinu je svoje živote predalo šezdeset osoba. Svakog jutra tijekom tri tjedna naših evanđeoskih predavanja vjernici su se okupljali na jutarnjem bogoslužju. U početku je dolazilo šezdeset osoba, a zatim stotinu. Na kraju je više od dvije stotine osoba svaki dan dolazilo na jutarnje proučavanje. Crkva je bila složna kao nikada dotad. Bila je u potpunosti posvećena Bogu u zajedničkom postu i molitvama. Ljudi se nisu samo krštavali, oni su doživljavali pravo buđenje. Među tim mnoštvom bilo je ljudi koji su, čim su saznali da je subota Božji dan odmora, bili spremni napustiti svoja dotadašnja radna mjesta kako ne bi radili na Božji sveti dan.

Među njima je bila i Kelly, mlada žena koja je dolazila na predavanja. Međutim, prije nego što je niz predavanja otpočeo, bio sam telefonski obaviješten o Kelly i njezinom proble-

matičnom ponašanju. Rečeno mi je da je opsjednuta demonima i da će na predavanjima najvjerojatnije praviti nered.

Tamni oblak

Kad je Kelly došla na predavanje, mogla se osjetiti prisutnost zlih anđela. Sjedila je točno ispred propovjedaonice, u prvom redu, u samoj sredini. Na predavanju je bilo još 250 osoba koje nisu bili adventisti. Dvorana je bila ispunjena gotovo do zadnjeg mjesta.

Kad je Kelly sjela, pomolio sam se u sebi govoreći: “Bože, nemoj dopustiti da napravi nered, jer ljudi promatraju svaku pojedinost i žele vidjeti jesmo li mi prava Božja crkva.”

Taman oblak iznad nas skoro se mogao osjetiti. Nekako sam uspio završiti predavanje, a ona je bila mirna. Poslije predavanja neki pastori došli su do nje kako bi razgovarali s njom.

U njezinom domu

Saznali smo da se Kelly pokušavala izliječiti i da je posvuda tražila pomoć. Međutim, nije nailazila na razumijevanje. Sada je došla na naše predavanje. Te večeri nekoliko pastora otišlo je u njezin dom. Tamo su ostali do dva sata ujutro.

“Dok smo ulazili u njezin dom, mogli smo osjetiti prisutnost demona. Saznali smo da je Kelly bila kod iscjelitelja i da je bila u kontaktu sa spiritističkim svijetom. Kad smo se počeli moliti za nju, počela se bacati po podu uvijajući se kao zmija. Tada smo se molili još glasnije i odlučnije.”

Uspješni molitveni sastanci

Sljedećeg jutra otišli smo u crkvu kako bismo se molili za ovu ženu i za ljude koji su dolazili na evangelizaciju. Ovi jutarnji molitveni sastanci bili su pravo vrijeme za oživljavanje i obnovu vjernika. To je bilo oživljavanje koje je rasplam-

salo duhovnu vatru i energiju među nama. A predavanja tih večeri bila su pravo vrijeme da se neadventisti susretnu s Gospodinom, Izvorom ljubavi i sile! Nakon nekog vremena na predavanja je dolazilo toliko mnogo ljudi da smo morali snimati cijeli program i postavljati ga na internet jer je dvorana u kojoj smo održavali predavanja postala premala da primi sve koji su se zanimali.

Sa svakim danom provedenim u molitvi Kelly je pokazivala napredak. Prvo se mogla slobodno moliti u Isusovo ime, a zatim i čitati Bibliju. To je uistinu bio oslobađajući postupak. Prvi put u životu mogla je sama birati i donositi odluke.

“Ovo je tvoj dom”

Kako je sve više shvaćala biblijsku istinu, nije se željela odvajati od proučavanja. Bojala se otići u svoju mračnu sobu. Svi pastori Adventističke crkve jedne su se večeri otišli k njoj moliti da demoni napuste njezin dom. Dok su se molili, ona je skupila hrabrost i ušla u svoju spavaću sobu te sa zidova skidala sve sotonističke simbole bacajući ih u smeće.

Na početku je Kelly na naša predavanja dolazila odjevena u izazovnu odjeću, a na kraju je dolazila u skromnoj odjeći i čistog uma. Dan u kojem je svoj život predala u Kristove ruke bio je najljepši dan u njezinom životu.

Danas je Kelly prisutna na svim bogoslužjima u crkvi. Smjerna je i odvojena od svega onoga što ju je odvajalo od Boga. Ona voli Isusa i Njegovu crkvu. Ovakvu promjenu koju Gospodin može učiniti tijekom jednog niza predavanja nemoguće je opisati riječima. Kelly danas svoju vjeru svjedoči među svojim prijateljima i rodbinom jer je u svojem životu doživjela Kristovu ljubav.

Vaš dar

Dio darova trinaeste subote bit će upotrijebljen za izgradnju prijeko potrebnog takozvanog “Skloništa za jaganjce” za

djecu u ovom području. To je mjesto na kojem se djeca mogu okupljati u vrijeme subotnje škole i drugih duhovnih sastanaka.

“Mi smo jedna mala misija Kršćanske adventističke crkve u svijetu, ali smo vrlo počašćeni ljubavlju koju nam ukazuju braća i sestre diljem svijeta koji odvajaju dio svojih novčanih sredstava kako bi vjernici u Novoj Kaledoniji bili u središtu pozornosti. Hvala vam za darove i podršku.”

Misijski izazovi

- Misija u Novoj Kaledoniji osnovana je 1925. godine.
- Nova Kaledonija dio je Novozelandsko-pacifičke unije konferencija.
- Šezdeset posto stanovnika Nove Kaledonije rimokatoličke je vjere.
- Službeni jezik na Novoj Kaledoniji je francuski, iako se u nekim seoskim sredinama mogu čuti različiti malezijsko-polinežanski govori. Engleski jezik obično se upotrebljava u turističkim područjima.

14. svibnja 2016.

San jednog policajca

Novi Zeland

Od kriminala do Krista

Kad se pastor Norman Hurlow sa svojim timom počeo moliti Bogu da vodi Crkvu tako da ona može svjedočiti ljudima u svojoj zajednici, nije niti sanjao da će Božji odgovor na molitve doći preko jednog sna policijskog službenika.

Kršćanska adventistička crkva Papatoetoe u Južnom Aucklandu na Novom Zelandu pomaže svojim vjernicima u raznovrsnim crkvenim aktivnostima. Međutim, sada su bili suočeni s nečim potpuno drukčijim.

San o časopisu

U policijskoj postaji policijski službenici razmatrali su najučinkovitiju strategiju za prevenciju i suzbijanje kriminala. Uhitili bi mnogo ljudi koji bi neko vrijeme proveli u pritvoru. Nekoliko mjeseci kasnije policajci bi iste osobe ponovno vidjeli u zatvoru, ali one bi sada bile uhićene u težim okolnostima i optužene za veće kriminalne djelatnosti. Kako su u policiji postali svjesni da se ovaj obrazac stalno ponavlja, počeli su razmišljati što bi mogli učiniti kako bi promijenili ove osobe i spriječili njihovo stalno vraćanje u zatvor.

Dok su tako razmišljali što bi trebalo učiniti, jedan iskusniji policajac dosjetio se nečega. "Što bi se dogodilo ako bi se u zatvorsku ćeliju stavio neki zanimljiv tekst koji može nadahnuti, nešto što bi zatvorenici koji prvi put dođu u zatvor mogli pročitati i što bi utjecalo na njih da promijene svoj način života prije negoli budu uhićeni i optuženi za mnogo teža kriminalna djela?" rekao je.

Tako se rodila zamisao za nastanak časopisa nazvanog *Od kriminala do Krista*. Časopis bi govorio o poznatim kriminalcima i njihovoj promjeni života kad su pronašli Krista. Ovaj iskusni policajac znao je da policija nema dovoljno novčanih sredstava ni ljudskih snaga da ovu zamisao provede u djelo, tako da je otišao u mjesnu crkvu i potražio pomoć.

Adventisti pomažu u ostvarenju

Jedne noći ovaj policajac usnio je san. U snu je vidio ženu u drugom stanju koja je u svojim rukama nosila časopis na kojem je pisalo: Kršćanska adventistička crkva. Probudio se i na komad papira zapisao svoj san te ponovno zaspao. Sljedećeg je jutro svojim kolegama ispričao ovaj neobičan san rekavši da će mu Adventistička crkva pomoći oko njihove zamisli. Na te njegove riječi jedan njegov kolega dodao je da poznaje neke adventiste i da bi oni bili voljni sudjelovati u takvom projektu. Uputio je iskusnog policajca na adventističku crkvu Papatoetoe.

Tako se policajac upoznao s pastorom Hurlowom. Tijekom razgovora pastor ga je uvjerio da se Crkva zanima za partnerstvo s policijom u ovakvom projektu. Pastor je rekao da Crkva može pomoći u oblikovanju i izdavanju časopisa, ali da nema dovoljno novčanih sredstava da sama financira časopis.

“Bog me je poslao ovamo”

Sljedećeg dana jedna žena došla je u policijsku postaju i rekla da želi razgovarati s našim policajcem. Policajca su zadivile riječi koje je žena izgovorila. Rekla je da ju je “Bog doveo na ovo mjesto” i da želi učiniti nešto za svoju zajednicu.

Policajac je ispričao svoj san i zamisao o časopisu, a ona je rekla da zna da ju je Bog poslao u policijsku postaju da razgovara s njim jer ona želi biti donatorica u takvom projektu.

U međuvremenu, policajac je izvijestio pastora Hurlowa o razgovoru s gospođom donatoricom. Nekoliko dana kasnije gospođa je ponovno došla u policijsku postaju i rekla da ima 10.000 novozelandskih dolara koje želi uložiti u projekt. Cijela policijska postaja i Adventistička crkva bile su oduševljene razvojem događaja i spoznajom da Bog vodi cjelokupan projekt. Ovaj novac bio je dovoljan za tiskanje prvog broja časopisa koji će obrađivati životne priče bivših kriminalaca koji su predali svoje živote Isusu Kristu i promijenili svoja dotadašnja životna shvaćanja. Među njima je bio i jedan danas poznati igrač ragbija koji je čak nastupao za novozelandsku reprezentaciju. Bio je tu i Amos, osnivač jedne velike kriminalne bande koja se nazivala "Lovci na glave", a u časopis je bilo uvršteno i iskustvo žene koja je od zlostavljanja i kriminala došla do Krista.

"Više nego što nam je potrebno"

Nakon što je prvi broj časopisa izišao u svibnju 2015. godine, donatorica je policajcu i pastoru rekla da je spremna financirati sljedeći broj časopisa, i to s još više novca. "Ovo je doista bio pokazatelj da Bog vodi cijeli projekt", rekao je pastor Hurlow. "Mi čak nismo niti tražili novac, nego nam je on sâm došao u pravo vrijeme, i to više nego što nam je bilo potrebno.

Bog je sve vodio i upravljao je svim poslovima. Cijelo vrijeme osjećala se prisutnost Božjeg Duha, koji nas je vodio korak po korak. Sâm Bog pokrenuo je ovu inicijativu, a nas je upotrijebio u ovom projektu. Zar da se protivimo Božjoj volji?" ispričao je pastor Hurlow. Grafički dizajner iz crkve Papatoetoe osmislio je i dizajnirao izgled časopisa. Pastor Hurlow bio je zadužen za organizaciju i distribuciju preko mreže mjesnih adventističkih crkava.

Jedan od ciljeva časopisa *Od kriminala do Krista* je povećanje naklade. Također, svima je želja da ovaj časopis postane nacionalni brend po kojem će Adventistička crkva

biti poznata. “Već u svibnju 2015. godine sve policijske postaje diljem Novog Zelanda željele su taj časopis”, kaže pastor Hurlow.

“Čak se i jedna osoba krstila kao rezultat čitanja ovog časopisa. U sekularnoj državi poput naše, Vlada je odlučila postati partner Kršćanskoj adventističkoj crkvi i zajedno s njom izdavati časopis koji će biti stavljen u svaku zatvorsku ćeliju. To će možda pokrenuti promjene u načinu života i shvaćanju ljudi u zatvorima diljem Novog Zelanda”, objašnjava pastor Hurlow naglašavajući koliko je značajno da se molitve vjernika nastave.

Misijski izazovi

- Novi Zeland je lijepa država istočno od Australije. Sastoji se od dva veća i nekoliko manjih otoka.
- Novi Zeland ima samo 4,5 milijuna stanovnika, a većina njih živi na sjevernom otoku. Najveći grad je Auckland, koji ima nešto više od 1,4 milijuna stanovnika.
- Starosjedioci Novog Zelanda, Polinežani, došli su s drugih južnopacifičkih otoka. Ovi ljudi, danas poznati pod nazivom Maori, čine 14,6% ukupnog stanovništva.

21. svibnja 2016. **Izgubljeno i nađeno** **Novi Zeland**

Napomena urednika: Ovo iskustvo govori o osjetljivoj temi spolnog zlostavljanja djece. Uvrstili smo ga u Vijesti iz svijeta kako bismo pokazali da Bog može promijeniti i teške životne okolnosti te donijeti nadu, iscjeljenje i mir.

Paul potječe iz samoanske obitelji, ali je rođen i odrastao u Novom Zelandu. On je bio prvo od sedmero djece u obitelji. Kasnije je saznao da su ga njegovi roditelji posvetili Bogu sa željom da jednog dana postane propovjednik.

Bez obzira na najbolje namjere njegovih roditelja, Paulovo djetinjstvo bilo je ispunjeno raznim traumama. Kad je imao šest godina, njegov ujak ga je spolno zlostavljao. Ispunjen bijesom, Paul je postao destruktivno dijete, a život u domu pretvarao mu se u pravu noćnu moru jer se pokušavao skriti od svojeg ujaka nasilnika. Nikome se nije mogao požaliti jer je to bila obiteljska tabu tema.

Život u kutiji

Kad je imao samo osam godina, Paul je živio na ulici. S devet godina zarađivao je četiri novozelandska dolara tjedno raznoseći mlijeko i novine. Tijekom dana je išao u školu na nastavu i ondje je imao osiguran jedan obrok, a navečer je spavao u velikoj drvenoj kutiji. S vremena na vrijeme išao je u javni zahod u kojem se mogao okupati za petnaest centi. Živeći na takav način na ulici, naučio je krasti hranu, odjeću i druge potrepštine. Ubrzo je Paul ušao u svijet droge i alkohola. U trinaestoj godini života izbačen je iz škole.

Radeći raznorazne poslove, Paul je nekako uspijevao preživjeti. Sa sedamnaest godina pobjegao je s Fionom, djevojkom koju je upoznao u crkvi, gdje se par i vjenčao. Nažalost, Paul je u sebi nosio mnogo bijesa koji je često iskaljivao na svojoj supruzi. Sportovi su ispunjavali dobar dio njegovog života i Paul je dosta vremena provodio igrajući nogomet, prateći boks ili druge borilačke sportove.

Pozivnica koja je promijenila život

U tim okolnostima do ovog mladog para stigla je jedna pozivnica koja im je promijenila život. Jedna Fionina prijateljica pozvala ih je na biblijsko proučavanje u maloj skupini. Iako su više puta odbili poziv, ova prijateljica nije odustajala.

“Uporno nas je pozivala na ta biblijska proučavanja. Kako bismo je skinuli s vrata, odlučili smo jednom otići na sastanak. Otišli smo, i više nismo prestali odlaziti na sastanke i proučavanja te male skupine”, kaže Paul.

Skupina je proučavala Poslanicu Rimljanima. Srca ovog mladog para bila su duboko dotaknuta. “Kad bi sastanak male skupine završio, s čežnjom smo čekali sljedeći”, prisjeća se Paul. Pitali smo se može li nam Bog doista oprostiti, može li nas osloboditi, i je li doista poslao svojega Sina da umre za nas? Božja milost je prevelika i preduboka da bismo je mogli shvatiti. Gutali smo biblijske retke shvaćajući da je Bog umro za nas dok smo još bili grešnici. Isus je to doista učinio! To nas je potpuno slomilo.

Potpuno posvećenje

Nakon mnogobrojnih odlazaka na proučavanja u maloj skupini, Paul i Fiona su otišli u obližnji adventistički kamp. Propovjednik je iz srca iznosio svoje životno iskustvo i uputio je poziv. “Dva tjedna pokušavao sam se suočiti sa svojim mislima i onda sam shvatio da više ne mogu tako. Jednog

jutra ustao sam iz kreveta i, suzdržavajući se da ne zaplačem, rekao: 'Bože, ja sam Tvoj!' Nisam se nikada osjećao tako slomljeno. Nisam mogao prestati iznositi svoje grijehе i krivnje koje sam čuvao duboko u svojem srcu. Zatim sam rekao Gospodinu: 'Neću ustati sa svojih koljena dok ne saznam što želiš od mene.' Onda sam dobio odgovor: sjetio sam se kako je moja majka željela da postanem propovjednik!"

Počela su se otvarati razna vrata i Paulova molba uskoro je bila prihvaćena na Adventističkom teološkom seminaru pri Pacifičkom adventističkom sveučilištu na Papua Novoj Gvineji. Nakon izvanrednog završetka srednje škole i redovnog studiranja teologije, Paul i Fiona vratili su se na Novi Zeland. Ondje je Paul punih trinaest godina na sjevernom otoku radio kao pastor.

Dar osnivanja crkava

Nakon toga Fiona, Paul i njihova djeca preselili su se u Sjedinjene Američke Države, a Paul je upisao poslijediplomski studij na Adventističkom teološkom seminaru u Pasadeni, u Kaliforniji. Uz studiranje, Paul i Fiona su u crkvi služili drugom i trećem naraštaju Novozelanda u Americi. Putujući Kalifornijom, sa sobom su nosili silu Svetog Duha kojom su osnivali nove crkve.

Godine 2010. obitelj se vratila na Novi Zeland na kojem Paul danas služi kao direktora službe Novozelandske unije za osnivanje novih crkava. Iako je njegov život u mnogočemu drukčiji od života koji je vodio kad je bio mlad, Paul nikada nije zaboravio svoje iskustvo i posebno pokušava doprijeti do ljudi koji su imali djetinjstvo slično njegovom.

Misijski izazovi

- Konferencija Sjevernog Novog Zelanda osnovana je 1889. i reorganizirana 1915. godine. Dio je Novozelandsko-pacifičke unije konferencija.
- Konferencija Sjevernog Novog Zelanda prostire se na području sjevernog otoka. Broji 10.049 vjernika i ima 62 crkve.
- Adventistička srednja škola u Aucklandu osnovana je 1970. godine i poznata je po svojim izvrsnim programima.

28. svibnja 2016.

“Kriminalac poput mene”

Papua Nova Gvineja

Kad je bio osuđen na trideset godina i poslan u zatvor, Philip Vaki bio je čovjek s mnogo poroka. Bio je osuđen za oružanu pljačku, namjerno ubojstvo i ubojstvo s predumišljajem. Kasnije je sam sebe opisao kao “neznalicu, buntovnika, bezobzirnog i punog ponosa”.

Bio je i zlostavljač, nevjeran i mnogo je pio. Kad je bio uhićen i stavljen iza rešetaka, roditelji njegove supruge Maureen govorili su joj da ga napusti i da on nju ne zaslužuje. Međutim, Maureen se nije željela tek tako predati. Radeći u trgovačkoj tvrtci u glavnom gradu Port Moresbyju, Maureen se susretala sa stranim komercijalistima koji su obavljali svoje poslove u Papua Novoj Gvineji. Tako je upoznala i Dennisa Perryja iz australske adventističke tvornice zdrave hrane “Sanitarium”. Dennis je bio uključen u rad humanitarne organizacije “Hrana za život” koja je pomagala ugroženim skupinama ljudi u Port Moresbyju zadovoljavajući njihove tjelesne i duhovne potrebe.

“Vidjela sam da još ima nade”

Kad je Dennis saznao da je Maureenin suprug u zatvoru, počeo se moliti s njom za njega i dao joj je jednu knjigu da je odnese Philipu. Bila je to *Velika borba*. Maureen je knjigu predala Philipu koji je odmah pročitao prve tri stranice i odložio knjigu u kut svoje zatvorske ćelije.

U međuvremenu je Maureen, koja je bila odgajana u kršćanskom domu, odlazila na molitvu svake večeri moleći se Gospodinu za svojega supruga na sav glas. “Bez obzira na to što je Philip bio takav kakav je bio, smatrala sam da u nje-

govom životu još postoji tračak nade da može postati drukčiji. Znala sam da će ga Bog pokrenuti da se jednoga dana počne mijenjati. Duboko sam vjerovala u Boga”, kaže Maureen.

Dok je Philip bio u zatvoru, Bog je radio na njegovom srcu. Jednog dana odlučio je ponovno početi čitati knjigu koju mu je Maureen dala. Ovog puta nije se mogao odvojiti od knjige sve dok nije pročitao i posljednju stranicu. Nakon što je ovu knjigu pročitao u jednom dahu, Philip je zatražio novu knjigu.

Dennis Perry bio je sretan kad je čuo ovu vijest i preko Maureen mu je poslao knjige *Isusov život* i *Patrijarsi i proroci*. Kako je Philip rado čitao svaku novu knjigu koju je dobivao, njegov život počeo se mijenjati.

Svakog tjedna studenti iz obližnjeg Adventističkog pacifičkog sveučilišta dolaze u zatvor i održavaju bogoslužja i biblijska proučavanja. Philip je počeo dolaziti na njihova predavanja i tako je u svojem životu počeo primjenjivati kršćanska načela. Ubrzo je u zatvoru bio i kršten.

Dijeliti ono što doznaješ

Kad je krštenjem postao adventist, Philip je o toj svojoj životnoj promjeni zaželio posvjedočiti svojoj supruzi. Kada mu je Maureen dolazila u posjete, davao joj je knjige koje je pročitao moleći je da ih i ona pročita. Maureen je zapazila da se njezin suprug promijenio, čak je i njegov izgled postao drukčiji. Želeći saznati nešto više o toj promjeni, počela je čitati svaku knjigu koju joj je Philip davao.

Nedugo nakon toga, prihvatila je adventnu istinu i uskoro je bila krštena u adventističkoj crkvi.

Zatvorski službenici i ostali zatvorenici primijetili su velike promjene koje su se odigrale u Philipovom životu. Više nije bio bahat, buntovan i željan rasprave. Umjesto toga, počeo je pokazivati brigu prema drugima. Ubrzo je postao starijašina adventističke zatvorske crkve i često je svjedočio drugim zatvorenicima.

Uz to, Philip je u zatvoru postao koordinator organizacije “Hrana za život”. Na taj način Dennis Perry i drugi volonteri mogli su zatvorenicima donositi hranu, odjeću i druge humanitarne potrepštine.

Zbog dobrog ponašanja i vladanja te očitih promjena u životu koje su postale uzor u ponašanju drugim zatvorenicima, Philip je pušten iz zatvora nakon nešto malo više od pola njegove zatvorske kazne.

“Naša potreba je milost”

Philip sada služi kao koordinator u djelovanju organizacije “Hrana za život” u Papua Novoj Gvineji. Maureen je dala otkaz na svojem prethodnom poslu s ciljem da se pridruži Philipu u ovoj posebnoj službi. “Naša potreba je pomagati i svjedočiti ljudima svojim radom i životom”, kaže ovaj bračni par.

Obitelj Vaki otvorila je svoj dom mladim ljudima koji se bore s teškim životnim okolnostima. Uz njihovo četvero djece, u njihovom domu redovito se okuplja dvadeset do dvadeset i petero djece i mladih. Tijekom vikenda taj broj naraste i do četrdeset osoba. “Sva ova djeca potječu iz razorenih obitelji, a često su i sama žrtve nasilja”, kaže Philip.

“Ova djeca uživaju kad su s nama”, dodaje Maureen. “Mi razgovaramo s njima, plačemo s njima, smijemo se s njima i provodimo vrijeme s njima. Djeca su vrlo emotivna, a mi trebamo samo sjediti pokraj njih i slušati ih. Mog supruga i mene sva ova djeca nazivaju mamom i tatom.”

Obitelj Vaki teži tome da ove mlade pouči da iz cijelog srca vole Gospodina. Uče ih i osnovnim biblijskim načelima hrabreći ih da uvijek stave Isusa na prvo mjesto i da se klone droge i alkohola.

“Mi ne želimo da ovi mladi izlaze i uče se na ulici”, kaže Philip. “Bolje je spriječiti, nego liječiti. Mi ih ne želimo samo odgojiti za mladost, želimo to učiniti za cijelu vječnost.”

Dostojanstvo i nada

Philip i Maureen hrabre mlade da razmišljaju o potreba-
ma svojih bližnjih, da sudjeluju u raznovrsnim aktivnostima
kao dragovoljci organizacije “Hrana za život”, da donose hranu
ili odjeću onima kojima je pomoć potrebna u Port Mores-
byju. “Mi ih poučavamo da otkrivaju dostojanstvo i nadu od-
bačenim ljudima, nadu koja se može naći samo u Kristu”,
kaže Philip.

“Prošla subota za mene je bila vrlo neobična subota. Dok
sam slušao djecu kako pjevaju o Isusu, sjetio sam se onoga
što sam nekada bio. A sada me Bog u svojoj milosti koristi
da pomažem drugoj djeci. Ovo je doista velika Božja milost!
Ako je mogao promijeniti kriminalca poput mene, može pro-
mijeniti bilo koga!” zaključuje Philip.

4. lipnja 2016.

“Crkva je moja obitelj”

Papua Nova Gvineja

Iako mu je tek petnaest godina, Stanleyju nisu strani nasilje i žalost. Njegov otac je bio alkoholičar i često je zanemarivao svoju obitelj. Jednom prilikom su se njegov otac i ujak potukli i tada je ujak oca nožem ranio u leđa. Taj se događaj posebno urezao u Stanleyjevo pamćenje. Za divno čudo, otac je preživio ovaj napad. Ubrzo nakon izlaska iz bolnice napustio je svoju suprugu i djecu. Otišao je u Port Moresby i ondje se oženio drugom ženom. Tek mnogo vremena nakon toga njegova prva obitelj saznala je što se zapravo dogodilo.

Stanleyjeva majka mučila se kako bi osigurala hranu za svoju djecu i nakon nekog vremena i ona se ponovno udala. Nažalost, očuh je bio još suroviji prema djeci i često bi Stanleyja i njegovu sestru izbacivao iz kuće. Čak ih je pokušao gurnuti s visine.

Tetka pruža utočište

Otprilike u to vrijeme umro je Stanleyjev djed. Kad se cijela obitelj okupila na sahrani, jedna Stanleyjeva tetka čula je u kakvim teškim uvjetima žive Stanley i njegova sestra pa im je odlučila platiti školarinu u školi s internatom kako bi ih odvojila od nasilnog očuha. Nakon nekog vremena tetka je ovo dvoje djece dovela u svoj dom, u Port Moresby. Međutim, njezin dom bio je premali za njezinu obitelj i Stanleyja i njegovu sestru. Ne želeći ih vratiti tamo gdje će biti zlostavljani, tetka ih je poslala u drugi dio Papua Nove Gvineje da žive s njenom bivšom dadiljom, gospođom koja se zvala Lorna, i njezinom obitelji.

Mali misionar

Lorna i njezin suprug imaju malu kći koja se zove Grace. Ona je već s tri godine bila prava mala misionarka. Iako je njezin otac bio bivši vjernik Adventističke crkve i nije odlazio na bogoslužja, a njezina majka luteranka koja je išla na nedjeljne službe, dopuštali su Grace da s ostalom djecom iz susjedstva odlazi u obližnju Adventističku crkvu.

Grace je voljela pohađati subotnju školu i crkvu i željela je da joj se u tome pridruže roditelji. “Djeca u crkvi trebaju biti sa svojim roditeljima, s majkom i ocem, a ja sam tamo jedina sama!” rekla je.

Kad bi vidjela svoje roditelje da puše, piju alkohol ili jedu nezdravu hranu, tihim bi ih glasićem podsjećala da subotnjoškolski učitelj kaže da te stvari nisu dobre i da nisu zdrave za ljudsko tijelo.

Otkrivanje istine

Kad je Grace u crkvi čula najavu da će biti organiziran niz evanđeoskih predavanja, požurila je kući kako bi o tome obavijestila svoje roditelje. “Mama, tata, čula sam da će u crkvi biti organiziran niz evanđeoskih predavanja! Zašto ne podete sa mnom na ta predavanja”, upitala je Grace svoje roditelje.

Na njezino veliko zadovoljstvo, roditelji su odlučili svake večeri dolaziti na predavanja. “Tijekom tih predavanja otkrila sam istinu”, kaže Lorna koja se ubrzo krstila u Adventističkoj crkvi. Više nije pušila, pila alkohol niti konzumirala loše namirnice.

“Život mi je sada mnogo ljepši i potpuniji”, izjavila je. “Osjećam se slobodno.”

S druge strane, Gracein otac još nije bio spreman na povratak u crkvu. “U redu je. Mama i ti slobodno idite, a ja ću doći kad budem smatrao da je vrijeme za to”, rekao bi.

Međutim, Grace ne odustaje tako lako.

“Stalno se molim za svojega oca. Nastavit ću ga podsjećati da treba napustiti svoje stare navike”, odlučno kaže Grace.

“Nijedno dijete neće ostati u kući”

Kad su Stanley i njegova sestra došli živjeti s Grace i njezinom obitelji, ona ih je obavijestila da nijedno dijete za vrijeme subotnjeg bogoslužja neće ostati u kući. Svi idu u crkvu!

Nije trebalo proći mnogo vremena da se Stanley u crkvi počne osjećati slobodno i ugodno. “Kad sam počeo dolaziti u crkvu, mogao sam primijetiti da se u mojem životu događaju promjene nabolje. Mogao sam primijetiti veliku razliku”, kaže Stanley.

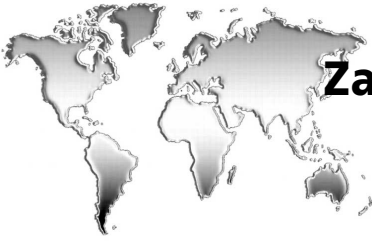
Stanley se ubrzo pridružio izviđačkom klubu uživajući u mnogobrojnim aktivnostima. Jedan od crkvenih đakona zapazio je Stanleyjevu posvećenost i njegovu skromnost pa ga je pozvao da mu pomogne u osnivanju jednog ogranka subotnje škole. Taj đakon postao je Stanleyjev duhovni pomoćnik, a Stanley je nedavno odlučio svoj život u potpunosti predati u Isusove ruke. “To je moje obećanje i držat ću ga se cijeloga svojega života”, kaže Stanley.

Iako su ga njegovi majka i otac zaboravili, Stanley je u Kršćanskoj adventističkoj crkvi upoznao duhovnu obitelj koja mu pruža podršku.

Vaši darovi trinaeste subote ovog tromjesečja učinit će veliku razliku u životima djece u Papua Novoj Gvineji i drugim otocima u Južnom Pacifiku, jer tamošnja djeca nemaju mjesto za bogoslužja i okupljanja, osim ispod nekog drveta. Vaši darovi osigurat će izgradnju nekoliko takozvanih “Skloništa za jaganjce” u kojima će se djeca moći sastajati bez obzira na vremenske uvjete. Hvala vam što ćete obilato prinijeti svoje darove.

Misijski izazovi

- Papua Nova Gvineja je planinska otočna država. Glavni otok nalazi se sjeverno od Australije. Država Papua Nova Gvineja dijeli otok Novu Gvineju s Papuom, indonezijskom provincijom.
- U Papua Novoj Gvineji živi oko 7,3 milijuna ljudi. Iako su gradovi suvremeni, mnogi ljudi i dalje žive u malim i nepristupačnim selima u planinama.
- U Papua Novoj Gvineji govori se više od sedam stotina različitih jezika i dijalekata.

11. lipnja 2016.

Zanimanje za zdravlje

Papua Nova Gvineja

Napomena urednika: Ovo iskustvo je najprije bilo objavljeno u misijskom časopisu za mlade u trećem tromjesečju 2006. godine. Bena sam upoznao tijekom posjeta Papua Novoj Gvineji. Ostatak Benove priče pročitajte sljedeće subote. Ovdje vam donosimo izvornu priču (malo skraćenu zbog dužine) iz 2006. godine.

Odrastao sam u kršćanskom domu, ali nisam mnogo znao o Bogu. Kad mi je bilo dvanaest godina, počeo sam čitati Bibliju. Kad sam došao do jedanaestog poglavlja Levitskog zakonika, doznao sam više o čistim i nečistim životinjama i bio sam vrlo iznenađen kad sam shvatio da su svinje nečiste životinje. U Papua Novoj Gvineji svinjsko meso je jedna od glavnih prehrambenih namirnica. Odlučio sam o tome razgovarati sa svojim pastorom.

“U Bibliji sam pročitao da ne trebamo jesti svinjsko meso, ali mi ga jedemo. Zašto?”, upitao sam.

“Sve što je stvorio, Bog je stvorio dobro, tako da možemo jesti svinjsko meso ili meso bilo koje druge životinje”, odgovorio je pastor.

Pastorov odgovor nije me u potpunosti zadovoljio. Znao sam da u ovome ima još nešto što mi nije rekao. Svojoj sam obitelji rekao da više ne želim jesti svinjsko meso. Nisu razumjeli zašto mi je to bilo važno, ali me nakon toga nisu prisiljavali da jedem meso nečistih životinja.

Saznao sam da adventisti ne jedu meso nečistih životinja i pomislio sam da su možda oni prava crkva. Počeo sam postavljati pitanja kako bih saznao što više.

Jedina osoba za koju sam znao da je adventist bio je jedan mladić nešto stariji od mene. Rekao sam mu da želim saznati više o njegovoj crkvi. Pozvao me je da dođem u crkvu, ali ona je od našeg sela bila udaljena pet kilometara.

Brdo kušnji

Kad sam završio osnovnu školu, moja starija braća ispekla su prase. Zadirivali su me govoreći kako je meso ukusno i ja sam popustio te pojeo malo mesa. Nakon toga osjećao sam se doista očajno.

U školi sam se suočavao s drugim kušnjama: duhanom, alkoholom, drogom. Znao sam da su ti opijati jako loši, ali nisam mogao odoljeti kad me je društvo izazivalo. Ubrzo sam pušio skoro cijelu kutiju dnevno.

Moja osnovna škola imala je devet razreda, tako da smo često razgovarali o srednjoj školi. Ja sam želio pohađati adventističku srednju školu u Kabiufi. Moje društvo ismijavalo je tu školu, tako da sam se odlučio za neku drugu školu. Kako nisam bio primljen zbog ograničenog broja učenika, propustio sam cijelu jednu školsku godinu.

Sljedeće godine moj otac me je iznenadio i predložio da idem u Kabiufu. Želio je da prestanem pušiti, a u Kabiufi je pušenje bilo zabranjeno. Došao sam u školu sa željom da prestanem pušiti, ali ostaviti cigarete bilo je mnogo teže nego što sam zamišljao.

Prijatelji koje sam upoznao nisu dobro utjecali na mene. Često smo bježali s nastave i skrivali se da bismo pušili. Profesori su mi govorili da im se možemo obratiti i zatražiti pomoć ako imamo neki problem, ali ja sam negirao postojanje svojih problema i odbijao sam potražiti pomoć.

Prava provjera

Moje ocjene pratile su moje ponašanje. Znao sam da će otac biti razočaran ako budem pao razred, pa sam odlučio

marljivije učiti. Znao sam da trebam prestati pušiti, ali to je bilo vrlo teško. Shvatio sam da ne mogu sâm pobijediti tu ovisnost i odlučio sam se obratiti Bogu za pomoć. Odlučio sam se svakog jutra moliti da Bog iz mene ukloni želju za pušenjem.

Na kraju polugodišta sa zebnjom smo iščekivali učeničke knjižice s ocjenama koje su nam otkrivala hoćemo li nastaviti školovanje u ovoj školi ili ćemo biti isključeni. Molio sam se da mi ocjene budu dobre kako bih mogao nastaviti školovanje. Kada je zamjenik ravnatelja pročitao moje ime i dao mi pismo, srce mi je gotovo stalo. Pisalo je da sam uvjetno primljen na nastavak školovanja. Rekao mi je: “Ako želiš nastaviti školovanje na ovom mjestu, morat ćeš promijeniti svoje ponašanje.” Obećao sam da ću biti bolji, a zatim sam saznao da su svi moji prijatelji isključeni iz škole.

Stigao sam kući odlučan kloniti se cigareta. Rekao sam majci da želim ići u obližnju Adventističku crkvu. Bilo joj je drago kad je čula tu moju želju. Rekla mi je da je i ona u mladosti odlazila u tu crkvu. Ohrabivala me i čak mi je govorila da bi i ona ponekad mogla otići onamo sa mnom.

Kad sam se vratio u školu, rekao sam školskom pastoru da svoj život želim predati Isusu i da se želim pridružiti kršćeničkom razredu. Doista sam se radovao upoznavati Boga još više. Osjećao sam da sam konačno počeo shvaćati tko je Bog zapravo.

Novo poglavlje

Uz Božju pomoć pobijedio sam ovisnost o cigaretama. Svjestan sam da će u mojem životu biti još kušniji, ali sada znam da nisam sâm, da imam Prijatelja. Rekao sam svojim prijateljima o svojoj odluci i obećanju koje sam dao Bogu.

Uskoro ću biti kršten. Moja majka održala je riječ — počela je sa mnom dolaziti u crkvu. Sada se molimo da jednog dana cijela naša obitelj bude ujedinjena u proslavljanju Boga.

Ben Pilisi završava posljednji razred srednje škole. Nada se da će nakon završetka srednje škole moći nastaviti školovanje i studirati računovodstvo. Molite se da Ben nastavi slijediti Božji put i da bude svjetlo u svojoj obitelji.

Misijski izazovi

- Unija Kršćanske adventističke crkve u Papua Novoj Gvineji osnovana je 1949. godine.
- S 240.205 vjernika ova unija ima veći broj vjernika od bilo koje države Južnopacifičke divizije.
- Unija Papua Nove Gvineje broji 962 crkve i 2.852 skupine koje se okupljaju za proučavanje Biblije.

18. lipnja 2016.

Ostatak Benove životne priče

Papua Nova Gvineja

Napomena urednika: Iskustvo Bena Pilisija objavljena je u misijskom časopisu za mlade 2006. godine, a čitali smo je i prošle subote. Desetljeće kasnije susreo sam Bena i čuo ostatak njegove priče.

Ben dolazi iz sela Bush Bata koje se nalazi u istočnoj planinskoj pokrajini Papua Nove Gvineje.

Nadajući se da će vidjeti pozitivne promjene u životu svojeg sina, Benov otac poslao je Bena u srednju adventističku školu Kabiufa. Dok je bio tamo, Ben je svoj život posvetio Isusu i krstio se.

Sada nam iznosi ostatak svoje životne priče.

Nakon završetka srednje škole bio sam primljen u adventistički koledž u Sonoma na kojem sam studirao računovodstvo.

Nakon što sam 2008. godine diplomirao, bio sam pozvan da služim u Zapadnoj planinskoj misiji kao službenik u računovodstvu.

Dok sam služio u misiji, nisam zaboravio svoje rodno selo koje je bilo udaljeno samo 45 minuta vožnje automobilom. Htio sam seljanima predstaviti Krista.

Vjerovao sam da će ljudi, ako im pomognem oko njihovih tjelesnih potreba, biti otvoreniji oko duhovnih potreba.

Znao sam da je jedna od njihovih najvećih potreba bila voda. Svakoga dana morali su ići po vodu do udaljenog bunara i donositi je u selo.

Zamisao o projektiranju vodovoda nastala je 2011. godine.

Okupivši mlade ljude iz sela, objasnio sam im da moramo biti organizirani kako bi nam jedna nevladina organizacija mogla pomoći. Zatim sam otišao u ured ADRA-e Papua Nova Gvineja.

Ljudi iz ADRA-e došli su u moje selo, proveli istraživanje o izvodljivosti i utvrdili da se projekt može ostvariti.

Bit će to najveći vodovodni sustav za snabdijevanje vodom u zemlji. ADRA će sprovesti projekt koji će financirati vlada — pedeset posto gospođa guvernerica i pedeset posto član našeg parlamenta. Direktorica ADRA-e Novi Zeland, Victoria Fray, došla je nadgledati ostvarenje projekta.

Naš san se ostvario 2014. godine. Međutim, prije nego što je projekt uopće započeo, u zajednici su počela govorkanja da će taj plan propasti zbog lokalne topografije.

Obrazovani ljudi rekli su mi: “Morat ćeš održati veliki sastanak zajednice.” Zbog tog razloga okupili smo se pred poštovanim starješinama.

Ispitivali su me o tome kako će se projekt sprovesti i kako će dovod vode, ako voda bude uspješno dovedena do sela, biti stalan.

Izvor vode bio je udaljen 12,5 kilometara, a voda će morati teći dolje i gore, poput zmijske. “Ne! To neće moći raditi”, izjavili su.

Kad sam odgovorio na sva njihova pitanja, rekao sam: “Sada slušajte. Vi mislite da je ovaj projekt nemoguće izvesti. Smatrate da voda ne može stići do nas. Ali dopustite mi da vam kažem da ćete vi zbog toga što je Bog milostiv ipak piti vodu. Kao ljudska bića, mi možemo misliti da je nemoguće, ali s Bogom je sve moguće.”

Zatim su otpočeli teški radovi. Nakon osam i pol mjeseci napornog rada tima ADRA-e Papua Nove Gvineje, pod vodstvom Sinedoua Lugune, seljani su svoje slavine otvorili 16. prosinca 2014. godine.

Sada ljudi iz četiriju velikih sela i šest manjih naselja mogu piti svježju, čistu vodu.

Kako su od sela do sela otvarali slavine, ljudi su plakali i govorili: “Hvala vam! Ovo smo čekali!”

Na kraju smo došli i do mojeg rodnog sela — posljednjeg sela u nizu.

Jednu slavinu dijeli pet do deset kuća, a ponekad i samo dvije do tri kuće, ovisno o njihovom smještaju. U mojem selu imamo 115 slavina, i još deset slavina koje su seljani doveli u svoje kuće.

Dok su se slavine polako otvarale, a voda jurnula, svi su bili u suzama. Starije žene pjevale su narodne pjesme i vikale: “Čuvajte tu dragocjenost, i neka ova voda ostane naraštajima!”

Čista voda utjecala je na cijelu zajednicu i otvorila je putove za svjedočenje.

Sada tražimo način da tamo osnujemo crkvu. Kad imam vremena, okupljamo se na bogoslužje u mojoj kući; a kad sam u misiji, Joe održava sastanke s tom malom ali rastućom skupinom.

Mala djeca dolaze u subotnju školu i ostaju na bogoslužju. Iako njihovi roditelji idu na bogoslužje u Pentekostalnu crkvu, oni podržavaju svoju djecu da dolaze na adventističke sastanke zbog pozitivnih promjena koje činimo u zajednici.

Neki od starijih ljudi posjećivali su nizove adventističkih sastanaka koje je u susjednom selu držao starješina mjesne crkve.

Govorio je našim dijalektom i poruka je našla sigurno mjesto u srcima slušatelja. Oni pitaju: “Zašto ove poruke nismo mogli čuti ranije? Trebali smo postati adventisti kad smo bili mladi!”

Moj otac, tetke, ujaci i rođaci idu u Pentekostalnu crkvu. Molim se da i oni saznaju i razumiju biblijsku istinu te da prepoznaju Kršćansku adventističku crkvu kao crkvu posljednjeg vremena.

Moja majka je nekad bila adventistica, ali pridružila se Pentekostalnoj crkvi kad se udala za mojeg oca.

Kad sam postao adventist, ubrzo mi se pridružila. Ponosna je na mene i hvali Boga zbog pozitivnih promjena u selu. Kaže mi: “Bog je čuo naše vapaje. Ti si postao crkveni djelatnik i Bog te je upotrijebio da blagosloviš mnoge ljude.”

Da nije bilo Boga, danas ne bih bio tu. Bog je imao veći plan i promijenio me da mogu biti na blagoslov drugima.

Misijski izazovi

- Južnopacifička divizija danas ima 425.000 adventista, od kojih većina živi u Papua Novoj Gvineji. Odnos adventista naprama broju stanovnika iznosi 1:31.
- Kako biste pronašli još mnogo zanimljivih iskustava iz Papua Nove Gvineje, pogledajte besplatni misijski DVD. Ta zanimljiva misijska iskustva možete skinuti na web-stranici: www.adventistmission.org/dvd.

25. lipnja 2016.

Diljem Južnog Pacifika

Program trinaeste subote

Uvodna pjesma: "Isus još kuca na vrata", *Kršćanske himne*, broj 112

Dobrodošlica: Voditelj subotnje škole

Molitva: _____

Program: Diljem Južnog Pacifika

Prilaganje darova

Završna pjesma: "Što da za Krista činim sada", *Kršćanske himne*, broj 257

Završna molitva _____

Program

Napomena za voditelja subotnje škole: Pozivamo te da oda-bereš omiljenu pjesmu, uputiš molitvu Bogu, izneseš uvodnu riječ dobrodošlice i navedeni program. Prikupite misijski dar i uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsjetite prisutne da ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, to mogu učiniti i online preko naše sigurne i zaštićene web-stranice: www.adventistmission.org/give. Hvala vam!

* * *

Sudjeluju: voditelj i dvije djevojke kao govornice

[Napomena: Osobe koje sudjeluju ne moraju znati svoje tekstove napamet, ali moraju biti dovoljno upoznate s onim što trebaju govoriti.]

Pomagala: Zastave ili slike zastava zemalja Vanuatu, Fidži, Nova Kaledonija, Novi Zeland i Papua Nova Gvineja.

* * *

Voditelj: Ovog tromjesečja u središtu naših Vijesti iz svijeta nalaze se zemlje Južnopacifičke divizije: Vanuatu, Fidži, Nova Kaledonija, Novi Zeland i Papua Nova Gvineja.

Govornik 1: U otočnoj državi Fidži vlasti su svjesne da se stanovništvo suočava s oštrim zdravstvenim krizama. Četiri od pet stanovnika Fidžija umire od nezaraznih bolesti i taj broj je u porastu.

Govornik 2: Postoje četiri glavna tipa nezaraznih bolesti: kardiovaskularne bolesti, rak, respiratorne bolesti i dijabetes.

Govornik 1: Mnogi čimbenici utječu na pojedince i zbog njih oni postaju podložni bolestima: potrošnja duhanskih proizvoda, tjelesna neaktivnost, nezdrava prehrana s velikim količinama soli, šećera i masti, konzumiranje prerađene hrane i pijenje alkohola.

Govornik 2: Oko 95% ovih bolesti ima veze s izborom životnog stila. Naš svakodnevni izbor što ćemo raditi i što ćemo jesti ima veliki utjecaj na naše zdravlje.

Govornik 1: Naravno, Kršćanska adventistička crkva upoznata je s ovim problemima i zdravstvenim zakonima već više od jednog stoljeća, i to zahvaljujući nadahnutim spisima Ellen G. White. Međutim, znati ta načela i živjeti prema njima često se razlikuje jedno od drugog.

Govornik 2: Pastor Luke Narabe, predsjednik misije Kršćanske adventističke crkve na Fidžiju, kaže da je prihvaćanje i primjena zdravog životnog stila vrlo značajno za njega kao vođu Božjeg naroda jer želi biti dobar primjer drugim ljudima. “Mi naglašavamo cjelokupni zdravi pristup čovjeku i hrabrimo naše vjernike da budu pravi uzorak zdravog rasuđivanja i ponašanja jer nam je Bog kao Crkvi povjerio posebnu poruku o zdravlju — uma, i duše i tijela.”

Govornik 1: Radeći sa zdravstvenim odjelom Južnopacifičke divizije, zdravstvena misija Fidžija podržava inicijativu u kojoj će svi službenici misije i starješine crkava biti obučavani kroz seminare i zdravstvene radionice.

Govornik 2: Organizirane su posebna obuka, radionice i primjena zdravstvenih načela u kuhanju kako bi prisutni polaznici tečajeva naučili nešto više o zdravom načinu življenja i dobrom životnom stilu.

Govornik 1: “Pozvali smo predstavnike vlasti da dođu i budu prisutni ondje”, kaže pastor Narabe. To je naš način da se odupremo bolestima suvremenog doba. Za svakog sudionika seminara pripremili smo materijal koji će on poslije moći upotrebljavati u svojoj mjesnoj crkvi te među ljudima u svojoj zajednici.

Govornik 2: Predstavnici vlasti izvijestili su predsjednika misije na Fidžiju da u toj zemlji ne postoji nijedna druga skupina ili organizacija koja nudi neko rješenje za tamošnju zdravstvenu krizu. Mi znamo da Kršćanska adventistička crkva ima posebnu vijest od Boga namijenjenu ljudima.

Govornik 1: Tijekom velikog vjerskog kongresa održanog u glavnom gradu Suvi bilo je naglašeno da ne postoji nijedna druga crkvena organizacija koja ima zdravstvenu poruku poput Kršćanske adventističke crkve.

Govornik 2: U svjetlu ove zdravstvene poruke, Kršćanska adventistička crkva na Fidžiju uspješno je organizirala brojne sajmove zdravlja promičući zdravo kuhanje, vegetarijansku prehranu, kao i potpuno zdrav pristup ljudima u tjelesnom,

emotivnom i duhovnom smislu — i to sve ogrnuto Kristovom ljubavlju.

Govornik 1: “Mi želimo učiniti najviše što možemo kako bismo pomogli ljudima na Fidžiju, jer znamo da je ostalo vrlo malo vremena. Želimo da ljudi dođu i upoznaju Isusa”, kaže pastor Narabe.

Voditelj: Danas imamo priliku podržati rad naših braće i sestara na Fidžiju kroz darove trinaeste subote. Dio ovih darova bit će upotrijebljen da se izgradi wellness-centar u Suvi. Taj centar imat će poseban prostor za kuhinju u kojoj će se priređivati seminari zdravog kuhanja. Zatim će tamo biti i odvojena posebna prostorija, teretana namijenjena za tjele-vježbu.

Uz to, postojat će i posebna prostorija u kojoj će ljudi moći prisustvovati seminarima o Bibliji i zdravom načinu življenja. “Smatramo da će ovaj wellness-centar, uz Božju pomoć, postati oruđe koje će Crkva upotrebljavati da dopre do ljudi do kojih bi možda teško doprla na neki drugi uobičajeni način. Zahvalni smo Crkvi širom svijeta za podršku”, kaže pastor Narabe.

Govornik 1: Novi Zeland je poznat kao jedna od najljepših zemalja na svijetu. Poznat pod nazivom “Božja zemlja”, u međuvremenu je postao sekularan jer se 40% stanovništva izjasnilo kao nereligiozno.

Govornik 2: Međutim, u državi u kojoj ljudi ne vole strance na svojim vratima, Bog je otvorio prozor za poruku Kršćanske adventističke crkve. Naša poruka emitira se u većini domova na Novom Zelandu dvadeset i četiri sata dnevno, sedam dana tjedno, donoseći nadu u svaki dom.

Govornik 1: “Mogućnost da se program emitira putem satelita veoma je ograničena”, kaže dr. Brad Kemp, predsjednik Novozelandsko-pacifičke unije. “Satelitskom platformom DTH možemo pokriti dva milijuna domova, što je nešto malo manje od pola domova na Novom Zelandu. Imamo mogućnost rasta na 69% pokrivenosti teritorija Novog Zelanda.

Pokrivamo sva glavna područna središta besplatnim emitiranjem naših programa”, kaže predsjednik Kemp.

Govornik 2: Uz glavnu poruku nazvanu “Donijeti nadu u svaki dom”, nova adventistička televizijska stanica nudi program koji govori o najpotpunijem pristupu životu ohrabrujući gledatelje da žive više, vole više, saznaju više.

Govornik 1: Po mogućnosti, u emitiranje programa urednici ove televizije žele uključiti što više ljudi s tog područja, jer će gledatelji, kad čuju emisiju iz svog govornog područja, poželjeti gledati taj program. Cilj je da televizija dobije lokalni karakter. Dar trinaeste subote bit će im od velike koristi jer će pomoći da se organiziraju i naprave emisije s lokalnim sadržajem.

Govornik 2: Televizijska stanica imat će 168 sati materijala svakog tjedna. Prave se planovi za odabir važnog gradiva pomoću kojeg će uputiti poziv sekularnim Novozelancima. Ovaj televizijski program sadržavat će i emisije s drugih južnopacifičkih otoka.

Govornik 2: Svi televizijski programi bit će besplatni, uz dodatnu prednost stavljanja na internet. Cilj cjelokupne inicijative je kroz medije spojiti ljude s mjesnom adventističkom crkvom.

Govornik 1: Dr. Kemp kaže: “Čvrsto sam uvjeren da samo uz pomoć medija možemo ući u domove ljudi. Imamo pravu mogućnost utjecati na Novi Zeland kao nikada ranije. Na taj način naše će crkve postati središta utjecaja. Ne vjerujem da će vrata domova tih ljudi biti vječno otvorena, zato iskoristimo mogućnosti koje imamo na raspolaganju!”

Govornik 2: Hvala vam što podržavate misijski dar trinaeste subote i što činite da televizijski kanal Hope uđe u domove na Novom Zelandu i ljudima donese nadu.

Voditelj: Diljem južnopacifičkih otoka djeca i mladi predstavljaju najaktivnije vjernike Crkve. Subotnja škola, sastanci mladih i izviđački klubovi su aktivnosti u koje su uključeni djeca i mladi. Ove skupine često nemaju odgovarajuće

uvjete za svoje sastanke jer se okupljaju pod vedrim nebom. Kad vremenske prilike nisu povoljne, sastanci se moraju otkazivati.

Ovog tromjesečja imamo predivnu mogućnost pomoću darova trinaeste subote izgraditi dvadeset i osam dječjih učeničkih središta poznatijih pod imenom "Sklonište za jaganjce". Ove jednostavne ali čvrste građevine osigurat će prostor i sklonište, tako da mlađi dio naše crkvene obitelji može imati svoje mjesto za organiziranje sastanaka i bogoslužja. Ovaj projekt pokriva nekoliko otočnih zemalja poput Papua Nove Gvineje, Salomonskih Otoka, Vanuatua i Nove Kaledonije.

Hvala vam što podržavate svoju braću i sestre iz cijelog svijeta!

[Prikupljanje dara]

Pomagala za voditelje

Više informacija o raznovrsnom kulturnom naslijeđu Vanuatua, Fidžija, Nove Kaledonije, Novog Zelanda i Papua Nove Gvineje u Južnopacifičkoj diviziji potražite nešto više u svojoj mjesnoj knjižnici, u nekoj putničkoj agenciji ili u veleposlanstvu zemlje o kojoj želite saznati. Također, možete pretražiti internet kako biste pronašli informacije o ovim zemljama.

Sljedeće web-stranice mogu vam biti od koristi:

Vanuatu: www.southpacific.org/guide/vanuatu.html

Fidži: www.fiji.travel

Nova Kaledonija: www.lonelyplanet.com/new-caledonia

Novi Zeland: www.newzealand.com

Papua Nova Gvineja: www.tpa.papuanewguinea.travel

Južnopacifička divizija: www.spd.adventist.org

Unija misija na Papua Novoj Gvineji: <http://adventist.org.pg>

pg

Transpacifička unija misija: <http://tpum.adventist.org.fj>

Novozelandsko-pacifička unija konferencija: <http://nzpuc.adventist.org.nz>

Kanal Hope Novi Zeland: www.facebook.com/hopechannelnewzealand/; www.hopechannel.org/nz

Online informacije. Adventistička misijska internetska stranica sadrži dodatno gradivo za predstavljanje misije. Potražite riječi i pjesme na engleskom jeziku. Kao dodatak potražite dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Posjetite stranicu www.AdventistMission.org.

Adventistički misijski DVD besplatan je prilog Vijestima iz svijeta u kojem se mogu vidjeti iskustva iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o misiji Adventističke crkve u svijetu. Pitajte voditelja subotnje škole da vam načini kopiju DVD-a ili posjetite stranicu www.AdventistMission.org/dvd ili www.adventisti.hr.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se pozornost usmjeri na svjetsku misiju i da se poveća tjedno misijsko darivanje.

Usredotočite svoju pozornost na svjetsku misiju i povećajte tjedna misionarska darivanja.

Zatražite od odbora vaše subotnje škole da vam postavi cilj misijskih darivanja. (Postavite malo viši cilj od cilja za prošlo tromjesečje, podijelite iznos na četrnaest dijelova — dvanaest redovnih tromjesečnih dijelova i dva dijela za trinaestu subotu.) Prikažite tjedni grafikon napredovanja prema postavljenom tromjesečnom cilju.

Podsjetite vjernike da aktivnosti svjetske Crkve ovise o tjednim misijskim darovima u subotnjoj školi. Dvanaeste subote podnesite izveštaj o misijskom daru prikupljenom tijekom tromjesečja i podsjetite članove subotnje škole da tijekom sljedećeg tjedna pripreme svoje darove za trinaestu subotu. Izvještaj o prikupljenim novčanim sredstvima ohrabrit će mnoge da nastave prilagati svoje misijske darove.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Vanuatu

“To si ti!” (1) 5

“To si ti!” (2) 9

Fidži

Staklena crkva (1) 12

Staklena crkva (2) 16

“Dakle, ovo je subota!” 19

Nova Kaledonija

Spašena od đavla 23

Novi Zeland

San jednog policajca 27

Izgubljeno i nađeno 31

Papua Nova Gvineja

“Kriminalac poput mene” 35

“Crkva je moja obitelj” 39

Zanimanje za zdravlje 43

Ostatak Benove priče 47

Izvori

Program trinaeste subote 51

Pomagala za voditelje 57

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com